

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2020/10/931

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [NAAM], appellante, woonachtig te [WOONPLAATS], gericht tegen de besluiten van de Examensubcommissie Pedagogische Wetenschappen van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen van de Vrije Universiteit, verweerster, inzake de mondelinge verdediging van de masterscriptie door appellante en twee daaropvolgende beoordelingen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 13 december 2019 beroep ingesteld tegen het besluit ter afsluiting van de opleiding een mondeling examen af te nemen, gedateerd op 21 november 2020. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk. Appellante stelt op 20 januari 2020 ook beroep in tegen de met het hierboven genoemde besluit samenhangende besluiten van 19 december 2019 en 8 januari 2020. Deze betreffen de wijze waarop de beoordelingen tot stand zijn gekomen.

Ten aanzien van het besluit van 13 december 2019 is op 16 december 2019 namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De twee beoordelingsbesluiten zijn op 24 januari 2020 voor een minnelijke schikking voorgelegd. Verweerster heeft appellante tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 30 januari 2020 laten weten dat appellante geen belang meer heeft, omdat zij inmiddels is afgestudeerd. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 5 maart 2020.

Appellante is in persoon verschenen, samen met haar gemachtigde mr. R. Verspaandonk. Verweerster heeft laten weten niet aanwezig te zullen zijn en is dan ook niet verschenen. Appellante heeft haar standpunt mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante heeft in oktober 2019 haar scriptie Orthopedagogiek ingeleverd. Op 28 oktober 2019 vindt een beoordelingsgesprek plaats. Appellante zegt dat een beoordelingsgesprek tot de afstudeerprocedure van de opleiding hoort. Dat is normaal gesproken een formaliteit. De beoordelaars geven tijdens het gesprek aan dat er die dag geen beoordeling zal volgen en stellen een aantal vragen over de scriptie. Na afloop uitende beoordelaars aan appellante het vermoeden dat er fraude is gepleegd. Begin november maken de eerste en de tweede beoordelaar aan verweerster kenbaar dat zij een vermoeden hebben van fraude. Het verschil

tussen de laatste conceptversie en de eindversie verschillen kwalitatief te veel van elkaar. In het daaropvolgende gesprek met verweerster ontkent appellante met klem dat er sprake is geweest van fraude. Appellante meent dat alleen al de korte tijd tussen het ontvangen van de laatste feedback op haar scriptie en het inleveren van de definitieve scriptie haar van fraude vrijpleit. De tijd was te kort om de tekst te laten aanpassen door een ander die het onderwerp niet goed beheerst. Bovendien blijkt de 'fraude' voornamelijk te bestaan uit taalkundige correcties.

Verweerster oordeelt dat op dat moment fraude in juridische zin niet bewezen kan worden. Gezien de twijfels over de authenticiteit van de scriptie die verweerster evenwel houdt, wordt besloten appellante de gelegenheid te geven haar scriptie ten overstaan van twee onafhankelijke deskundigen te verdedigen. Ook dit gesprek verloopt niet bevredigend voor appellante. De deskundigen zijn van mening dat de scriptie van appellante niet voldoet aan de leerdoelen van de masterscriptie, in elk geval ten aanzien van de onderzoeksmethode, de uitleg van de constructen en analyses. Zij wijzen ook op de moeizame uitleg in de scriptie zelf. Uit het oordeel van de onafhankelijke deskundigen blijkt volgens appellante dat zij de stof onvoldoende beheerst, maar niet dat zij fraude heeft gepleegd.

Appellante acht het besluit tot aanwijzing van de deskundigen onrechtmatig en de totstandkoming van de beoordeling onzorgvuldig. De mondelinge toelichting die zij de deskundigen heeft gegeven behoort niet tot de reguliere beoordeling. Een objectieve beoordeling door de examinatoren lijkt onder de gegeven omstandigheden niet mogelijk.

Bij besluit van 18 december 2019 laat verweerster aan appellante weten dat fraude niet bewezen kon worden. Daarmee is de melding vervallen en worden appellante geen sancties opgelegd. Haar scriptie is vervolgens op 19 december 2019 met een onvoldoende beoordeeld. Appellante ontdekt vervolgens dat de verkeerde versie van haar scriptie is beoordeeld. De daaropvolgende beoordeling van de correcte versie van de scriptie op 8 januari 2020 leidt echter tot dezelfde – onvoldoende – beoordeling.

Van belang is voorts dat appellante haar scriptie heeft aangepast nadat zij het besluit van 8 januari 2020 had ontvangen. Op 29 januari 2020 heeft zij een voldoende gekregen voor haar masterscriptie. Daarmee heeft ze haar opleiding afgerond en heeft zij geen belang meer bij de behandeling van haar beroep, aldus verweerster.

III. Nadere standpunten van appellante

Appellante stelt dat verweerster onrechtmatig heeft gehandeld. De besluitvorming rondom de beoordeling van de scriptie van appellante is zowel inhoudelijk als procedureel niet correct verlopen. Dat biedt bovendien grond voor het verhalen van de proceskosten. Daarin is het procesbelang voor appellante gelegen.

Zowel het vermoeden dat appellante fraude heeft gepleegd als de beoordeling van de scriptie, zijn verkeerd gegaan. Zo vraagt appellante zich af waarom over fraude wordt gesproken, terwijl daarvoor geen bewijzen zijn gevonden en trekt ze in twijfel of het juiste orgaan het besluit over (het ontbreken van) fraude heeft genomen. Twijfel is er ook over de werkwijze van de deskundigen: zij hebben het niveau van de scriptie beoordeeld, terwijl zij hadden moeten vaststellen of er sprake van fraude kan zijn geweest. Externe deskundigen zijn geen examinatoren. Zijn de externe deskundigen eenmaal tot de conclusie gekomen dat het niveau van de scriptie te laag is, dan kunnen de examinatoren niet meer tot een oordeel komen dat strijdig is met wat de deskundigen hebben vastgesteld. Ook in dit opzicht is sprake van een verkeerde werkwijze. De scriptie is in eerste instantie beoordeeld aan de hand van een verkeerde versie. De herziene versie bleek vervolgens tot eenzelfde beoordeling te leiden, zonder enige motivering. Dit besluit is dan ook niet deugdelijk onderbouwd.

IV. Overwegingen van het College

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Verweerster meent dat appellante geen belang meer heeft bij deze procedure, aangezien zij inmiddels is afgestudeerd. Het College volgt verweerster hierin niet. Appellante stelt immers dat zij schade heeft

geleden door de onrechtmatigheid van de besluiten en beoogt in elk geval de gemaakte proceskosten te verhalen. Voor dit laatste is vereist dat het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan verweerster te wijten onrechtmatigheid. Daarvoor moet die eventuele onrechtmatigheid rechtens kunnen worden vastgesteld.

Ten aanzien van de zaak ten gronde

- Het besluit van 21 november 2019 (mondelinge verdediging)

Een masterscriptie Orthopedagogiek wordt beoordeeld door twee beoordelaars die onafhankelijk van elkaar tot een oordeel komen, ingevolge de studiehandleiding. De beoordeling vindt plaats aan de hand van een standaard beoordelingsformulier en standaardcriteria. Deze formulieren worden eventueel in een eindgesprek met de student besproken.

Het College van Beroep stelt vast dat verweerster door de beoordelaars is gewezen op mogelijke fraude in de scriptie van appellante. Verweerster komt echter in dit besluit tot de conclusie dat fraude op dat moment niet bewezen kan worden.

Het College constateert dat teneinde de gerede twijfel weg te nemen met het nadere gesprek door twee onafhankelijke deskundigen wordt beoogd uitsluitel te geven over het vermoeden van fraude. Het College is van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het besluit kon komen om het gesprek met deskundigen voor dit doel aan te wenden. Het beroep tegen dit besluit slaagt dan ook niet.

- De besluiten van 19 december 2019 en 8 januari 2020 (totstandkoming beoordeling)

Het College volgt appellante in haar standpunt dat de beoordelingsbesluiten van 19 december 2019 en 8 januari 2020 niet geheel los te zien zijn van de wijze waarop het besluit van 21 november 2019 door de deskundigen is uitgevoerd. Het – op zichzelf rechtmatig te achten – besluit van 21 november 2019 is op een andere wijze ten uitvoer gelegd dan verweerster blijkens dat besluit voor ogen stond. Onweersproken is dat beide deskundigen niet zozeer hebben vastgesteld of er sprake is van fraude, maar primair tot de bevinding zijn gekomen dat appellante niet voldoet aan de leerdoelen van de scriptie. Daardoor heeft dit gesprek het karakter gekregen van een beoordeling door niet-examinatoren. Het College acht deze gang van zaken onzorgvuldig. Nadat het oordeel van de deskundigen bekend is geworden, is een onbevooroordeeld oordeel door de beide beoordelaars redelijkerwijs niet meer goed mogelijk. Het beroep moet derhalve gegrond worden geacht.

Ten aanzien van het verzoek om een proceskostenvergoeding

Ten slotte overweegt het College dat het niet bevoegd is om verweerster of de faculteit waaronder verweerster ressorteert op te dragen om de proceskosten van appellante te vergoeden. Appellant dient zich daartoe te wenden tot het bestuur van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen.

V. Uitspraak

Ten aanzien van het besluit van 21 november 2019 (mondelinge verdediging) verklaart het College het beroep ongegrond.

Ten aanzien van de besluiten van 19 december 2019 en 8 januari 2020 (totstandkoming beoordelingen) verklaart het College het beroep gegrond.

Het College verklaart zich onbevoegd ten aanzien van het verzoek van appellante om een proceskostenvergoeding toe te kennen.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 27 maart 2020 door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, de heer L. de Bie, prof. dr. J. Fidom, dr. J.R. Hulst, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 48,-.